NORAKSTS
Lieta Nr.A42896109
A04869-10/35

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2010.gada 22.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Blūma,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *J.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumā par Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 21.jūlija lēmuma Nr.D57/10-6/2937 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja *J.K.* Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā 2009.gada 13.augustā iesniegusi pieteikumu, lūdzot atcelt Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 21.jūlija lēmumu Nr.D57/10-6/2937 (turpmāk arī – Lēmums). Ar Lēmumu atstāts negrozīts 2009.gada 18.jūnijā ar administratīvā pārkāpumu protokolu – paziņojumu Nr.107660592 (turpmāk arī – protokols) pieteicējai piemērotais administratīvais sods Ls 30 apmērā par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 ”Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – CSN) 135.4.punktā noteikto prasību neievērošanu.

Pieteicēja pieteikumā norāda, ka viņas vadītais transportlīdzeklis nebija novietots Lēmumā norādītajā vietā, attālums līdz brauktuves nepārtrauktajai ceļa apzīmējuma līnijai nebija mazāks par 3 metriem. Iestāde nav veikusi mērījumus dabā, lai varētu konstatēt pārkāpuma esamību vai neesamību. Administratīvā pārkāpumu protokolā – paziņojumā norādītas vairākas tiesību normas, kā arī ietverta norāde „nevajadzīgo svītrot”, taču neviens normatīvo aktu punkts nav izsvītrots. Līdz ar to nav konstatējams, kāds pārkāpums ir izdarīts. Ja iestādes eksemplārā kaut kas ir nosvītrots, tas liecina par iestādes negodprātību, lai, vēlāk konstatējot kļūdu, mēģinātu šo faktu noslēpt. Lēmumā nav izdarīti lietderības apsvērumi, kas ir obligāta administratīvā akta sastāvdaļa.

[2] Atbildētāja paskaidrojumā tiesai pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst, uzskata to par nepamatotu un noraidāmu, paskaidrojot, ka no lietas materiāliem pievienotajām fotogrāfijām nepārprotami izriet, ka pieteicējas transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai uz ceļa braucamās daļas, pārkāpjot CSN 135.4.punktu, jo attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju un apturētu transportlīdzekli bija uzskatāmi mazāks par 3 metriem. Līdz ar to Ceļu policijas pārvaldes darbiniecei nebija nepieciešams veikt mērījumus. Turklāt Ceļu satiksmes noteikumos noteiktais 3 metru ierobežojums ir noteikts ar mērķi, lai transportlīdzekļa stāvēšanas gadījumā, ievērojot transportlīdzekļu gabarītus, to būtu iespējas apbraukt nepārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus. Šajā gadījumā pieteicēja, neievērojot 3 metru ierobežojumu, traucēja arī citu transportlīdzekļu kustību.

[3] Uz tiesas sēdi procesa dalībnieki nav ieradušies. 2010.gada 8.novembrī tiesā saņemts pieteicējas iesniegums, kurā norādīts, ka uz tiesas sēdi 2010.gada 9.novembrī nevar ierasties darba apstākļu dēļ un lūgts izskatīt lietu bez viņas klātbūtnes. Savukārt atbildētājam par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots likumā noteiktajā kārtībā, par neierašanās iemesliem tiesai nav ziņots, kā arī nav lūgts lietas izskatīšanu atlikt.

Saskaņā ar APL 214.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt.

Tiesa, izvērtējusi administratīvās lietas materiālus, atzīst, ka lietu ir iespējams izskatīt bez procesa dalībnieku klātbūtnes.

Motīvu daļa

[4] Pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības un sodīta par CSN 135.4.punktā noteikto prasību neievērošanu.

Minētā norma noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Atbildība par CSN 135.4.punkta pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{10}$ panta piektās daļas 6.punktā, kas noteic, ka par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK $149.^{10}$ panta piektās daļas 6.punktu, nepieciešams konstatēt, ka persona apstājusies vai atstājusi

transportlīdzekli stāvēšanai vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Ievērojot minēto, tiesai jānoskaidro, vai pieteicēja 2009.gada 18.jūnijā, atstājot automašīnu stāvēšanai Rīgā, Aiviekstes ielā 3, pārkāpusi CSN 135.4.punktā noteiktās prasības.

[5] Tiesa lietā konstatē šādus faktus.

[5.1] 2009.gada 18.jūnijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.107660592, kurā konstatēts, ka tajā pašā dienā plkst.11.33 Rīgā, Aiviekstes ielā 3 stāvēšanai novietots transportlīdzeklis Mazda, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tādējādi neievērojot CSN 135.4.punktā noteiktās prasības, par ko pieteicējai saskaņā ar LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 6.punktu uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā *(lietas 25.lapa).*

[5.2] Administratīvā pārkāpuma fiksēšanas brīdī 2009.gada 18.jūnijā plkst.11.25 veikti fotouzņēmumi *(lietas 24.lapa)*, kuros redzama pieteicējas automašīnas atrašanās vieta.

[5.3] Nepiekrītot ar administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.107660592 uzliktajam sodam, pieteicēja iesniedza sūdzību Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldē *(lietas 11. - 13.lapa).*

[5.4] 2009.gada 21.jūlijā Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks pieņēma lēmumu Nr.D57/10-6/2937, ar kuru nolēma 2009.gada 18.jūnijā ar administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.107660592 uzlikto naudas sodu Ls 30 apmērā atstāt negrozītu *(lietas 8. - 10.lapa).*

[6] Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai atbildētājs, pieņemot Lēmumu par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības, ir pareizi konstatējis faktiskos apstākļus un pamatoti sodījis pieteicēju, kā arī vai, pieņemot Lēmumu, netika pieļautas būtiskas procesuālas kļūdas, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[7] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem,

kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, ar protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, ar pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto).

Ņemot vērā norādīto, tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādīšanas līdzekļi:

1) administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.107660592 *(lietas 25.lapa);*

2) 2009.gada 18.jūnija notikuma vietas un transportlīdzekļa fotogrāfijas (*lietas 24.lapa*).

Tiesa secina, ka ar iepriekšminētajiem pierādīšanas līdzekļiem ir procesuāli nostiprināts un pierādīts fakts, ka pieteicējas transportlīdzeklis 2009.gada 18.jūnijā bija novietots stāvēšanai Rīgā, Aiviekstes ielā 3.

Līdz ar to tiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas norādīto argumentu, ka viņas transportlīdzeklis nebija novietots Lēmumā norādītajā vietā.

[8] Pieteicēja norāda, ka nav pārkāpusi CSN 135.4.punktu un attālums līdz brauktuves nepārtrauktajai ceļa apzīmējuma līnijai (920.zīme) nebija mazāks par 3 metriem, turklāt iestāde nav veikusi mērījumus dabā, lai varētu konstatēt pārkāpuma esamību vai neesamību.

Tiesa piekrīt pieteicējas paustajam viedoklim par to, ka lai konstatētu pārkāpuma esamību, būtu lietderīgi veikt mērījumus, lai noteiktu, vai automašīnas attālums līdz 920.ceļa apzīmējumam (nepārtraukta ceļa apzīmējuma līnija) bija mazāks par 3 metriem.

Tomēr, ņemot vērā, ka pieteicējai piederošās automašīnas Mazda 323f (2001.izlaiduma gads) platums ir aptuveni 1,7 metri *(izmantota informācija no interneta mājas lapas http://www.carfolio.com/specifications/models/car/?car=193270)* un kā redzams no fotogrāfijām, automašīna no nepārtrauktās ceļa apzīmējuma līnijas atrodas aptuveni tādā pašā attālumā, kāds ir tās platums, tad attālums starp automašīnu un nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju ir aptuveni 2 metri.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka ar lietā esošajiem pierādīšanas līdzekļiem ir apstiprināts, ka pieteicējas transportlīdzeklis 2009.gada 18.jūnijā bija novietots stāvēšanai Rīgā, Aiviekstes ielā 3, un attālums starp pieteicējas automašīnu un nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju ir mazāks par 3 metriem. Tādējādi, tiesas ieskatā, atbildētājs pamatoti konstatējis, ka pieteicēja nav ievērojusi CSN 135.4.punktu, par ko atbildība paredzēta kodeksa $149.^{10}$ panta piektās daļas 6.punktā.

[9] Pieteicēja pieteikumā norāda, ka protokolā norādītas vairākas tiesību normas, kā arī ietverta norāde „nevajadzīgo svītrot", taču neviens normatīvo aktu punkts nav izsvītrots. Līdz ar to nav konstatējams, kāds pārkāpums ir izdarīts.

Uz tiesas pieprasījumu pieteicēja nav iesniegusi tiesai viņai izsniegtā protokola veidlapu, bet no tiesai iesniegtajām protokola kopijām nav saskatāms tas, kuras normas ir izsvītrotas, proti, kuras normas šajā gadījumā nav piemērotas. Savukārt no atbildētāja iesniegtās protokola kopijas konstatējams, ka ir izsvītrota 149.^{31} panta astotā daļa.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2005.gada 11.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-8/2005 8.3.punktā ir atzinis, ka administratīvā pārkāpuma protokols tiek noformēts divos eksemplāros. Eksemplāra, kurš tiek izsniegts transportlīdzekļa vadītājam, piestiprinot to pie transportlīdzekļa vējstikla, uzdevums ir darīt zināmu transportlīdzekļa vadītājam administratīvā akta saturu. Savukārt otrs eksemplārs tiek glabāts institūcijā, kura pieņēmusi lēmumu par naudas soda uzlikšanu.

Konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka protokolā ir norādīts uz pārkāpto normu, proti, uz CSN 135.4.punktu un protokolā ir norādīta frāze: „Rīgā, Aiviekstes ielā 3, nav 3 metri līdz 920.ceļa apzīmējumam", kas liecina par to, kā izpaudies pārkāpums. Tāpat protokolā ir ietverta atsauce uz LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 6.punktu, kas paredz atbildību tieši par CSN 135.4.punktā minēto noteikumu pārkāpumu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 28.maija sprieduma lietā SKA– 151/2009 7.punktā ir norādījis, ka tas administratīvā pārkāpuma protokola eksemplārs, kas tiek piestiprināts pie personas transportlīdzekļa vējstikla, tiek iegūts ar paškopējošā papīra palīdzību (to arī tiešā tekstā noteic vēlāk izdoto Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols–paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" 5.punkts). Tāpēc ir iespējams, ka nokopētajā protokola eksemplārā protokola sastādītāja rakstības stila dēļ var ieviesties kļūdas. Tostarp, kā tas ir konkrētajā gadījumā, kad pirmajā protokola eksemplārā ir skaidri redzams, ka ir izsvītrota Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{31}panta astotā daļa, bet otrajā, tas ir, nokopētajā un pie personas transportlīdzekļa vējstikla piestiprinātajā eksemplārā šis izsvītrojums faktiski nav saskatāms. Līdz ar to abi sastādītie protokola eksemplāri ir jāvērtē katrā konkrētā gadījumā, ņemot vērā katras konkrētās lietas apstākļus.

Konkrētajā lietā pieteicēja protokolā ietverto lēmumu ir apstrīdējusi un augstāka iestāde, vēlreiz izskatot lietu, ir vērtējusi, kādu administratīvo pārkāpumu pieteicēja ir izdarījusi, un secinājusi, ka pieteicēja ir saucama pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punkta par CSN 135.4.punkta pārkāpumu. Tāpēc tiesa noraida pieteicējas argumentu, ka nav konstatējams, kāds pārkāpums ir izdarīts, jo no lietas

materiāliem izriet, ka pieteicēja ir saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punkta.

[10] Pieteicēja norāda, ka Lēmumā nav izdarīti lietderības apsvērumi, kas ir obligāta administratīvā akta sastāvdaļa.

Ar Lēmumu pieteicējai piemērots naudas sods Ls 30 apmērā, tātad atbilstoši LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punktā noteiktajai sankcijai.

LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. APL 65.panta pirmā daļa noteic, ja piemērojamajā tiesību normā noteikts, ka izdodams konkrēta satura administratīvais akts (obligātais administratīvais akts), iestāde izdod šādu administratīvo aktu.

Konkrētajā gadījumā, atbildētājam konstatējot, ka pieteicēja ir izdarījusi LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu vairs papildus nebija jāizdara nekādi citi lietderības apsvērumi, bet bija jāizdod obligātais administratīvais akts par pieteicējas sodīšanu ar naudas sodu Ls 30 apmērā, jo LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punktā noteikta konkrēta sankcija – naudas sods Ls 30 apmērā, kas šajā gadījumā arī tika piemērots.

Ja LAPK noteic konstantu soda veidu un apmēru, iestādei, konstatējot administratīvā pārkāpumu, vairs nepastāv rīcības brīvība jautājumā par soda piemērošanu un piemērojamā soda apmēru, tātad soda apmēru neietekmē pārkāpuma raksturs un citi pārkāpēja vainu un atbildību raksturojošie lietas apstākļi, kas noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā.

[11] Ņemot vērā minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 21.jūlija lēmums Nr.D57/10-6/2937 ir tiesisks un pamatots, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291. pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt J.K. (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 21.jūlija lēmuma Nr.D57/10-6/2937 atcelšanu.

Atstāt negrozītu Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 21.jūlija lēmumu Nr.D57/10-6/2937.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) S.Blūma

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese S.Blūma
Liepājā 2010.gada 22.novembrī